

DOBROCHOVSKÝ ZPRAVODAJ

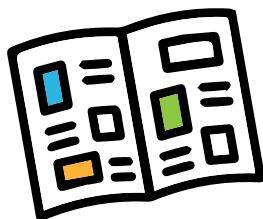
Vážení spoluobčané, nedávno jsem se procházel po obci a přitom jsem viděl spoustu věcí, které bych vidět nechtěl, a přišlo mi to tak nějak líto. Obec, která získala Zelenou stuhu České republiky a bude reprezentovat Česko v evropském klání, je plná odpadků a nepořádku. Trošku se tématu dotýkáme i v tomto čísle zpravodaje. Na vině je lidská lhostejnost a neúcta k druhým. Chováme se jinak k veřejnému a jinak k soukromému. Naši dědové měli obecní majetek v úctě a nikdy by se nesnížili k tomu, aby po nich zůstal nepořádek. Takový člověk by byl veřejně zostouzen.

Potom jsem si ale uvědomil, že většina se chová tak, že se za své jednání stydět nemusí. Uklízí po svém psovi, neháže odpadky, kam nemá, uklidí cestu, když náhodou vyjíždí z pole, neparkuje na trávě či na chodníku atd., což je důvod k radosti a optimismu.

Dalším důvodem k radosti je i to, že jsme přes všechna kovidová omezení nepřestali žít. Že jsme se sice nesetkávali, ale i tak se nám (a nemyslím tím jenom obecní úřad) podařilo připravit několik zajímavých akcí pro děti, že jsme i tak pracovali na zkrášlení obce, abychom si to potom všechno mohli společně užít.

A další důvod k radosti – kovid pomalu ustupuje, očkování běží, život se postupně vrací do normálu. Neměli bychom ale podlehnout falešnému pocitu bezpečí, určitá míra opatrnosti je stále namístě. Přesto už je vidět světlo na konci tunelu. A kus tohoto světla vám přináší i toto číslo zpravodaje. Věřím, že až ho budete číst, pocítíte stejnou radost jako my, když jsme ho tvořili.

Miloslav Kříž

JAK JE TO S ENTENTE FLORALE EUROPE?

Vypadá to, že jsme se s naším úspěchem v soutěži Zelená stuha trefili do špatného roku: Evropské kolo Entente Florale Europe, kam obec postoupila jako reprezentant České republiky, bylo kvůli covidu letos už podruhé odloženo.

Ale možná je to i dobrá zpráva, získali jsme totiž tolik potřebný čas. Než

k nám porota příští rok na jaře přijede, může být obec ještě hezčí. Díky novým investicím a úpravám, které postupně probíhají, nebo i díky silnici, která se bude letos opravovat.

A taky naše rybníky a zeleň v jejich okolí získá více času, aby se ukázala v plné kráse. Je to šance i pro každého z nás, aby zapracoval na svém okolí.

CO SE DĚJE V PARKU PŘED OBECNÍM ÚŘADEM

Není to moc? To si možná říkali mnozí, kteří v posledních dnech zavítali do parku před obecním úřadem. Tam právě v režii obecní čtyř vrcholí důkladné ořezávání keřů. Na ně naváží ořezy stromů, které zajistí odborná firma.

Vedení obce se totiž rozhodlo park výrazně "omladit". Starosta po poradě s odborníky věří, že to dřevinám a celému prostanství prospěje.

COVID PRÁCE NA ZVELEBNÍ OBCE NEZASTAVIL

Zatímco mnohé obce kvůli koronaviru a snížení příjmů výrazně omezily své investice, v Dobrochově práce na zvelebení obce pokračují.

Co se aktuálně děje nebo chystá? Hlavně generální oprava silnice. Tu sice bude platit kraj, ale obec si musí nachystat zhruba 9 milionů korun na

práce, které s opravou souvisí (str. 3). Do finále spěje výstavba obecní ubytovny (str. 5) a parčíku s fontánou (str. 7), před dokončením je i nové dětské hřiště. To se přesunulo k pumptrackové dráze, teď finišují terénní úpravy a chystá se vybudování malého lanového centra (str. 8-9).

CHYSTÁ SE GENERÁLNÍ OPRAVA SILNICE

Naše "staříčká" silnice III/4337 protínající Dobrochov od západu na východ se letos konečně dočká kompletní rekonstrukce, která bude stát více než 22 milionů korun.

Úsek od křižovatky až po konec vesnice opraví ve své režii kraj, na investici se ale bude podílet také obec.

"Opravu cesty zaplatí kraj, ale my musíme zajistit obrubníky, vybudovat chodníky a autobusové zastávky, k tomu přidáme i kus veřejného osvětlení, přeložku vodovodu, nová parkovací místa a opravu kanálů i dešťové kanalizace. Když bude probíhat tak rozsáhlá rekonstrukce, tak je rozumné rovnou udělat všechny práce najednou, abychom za pár let nemuseli vesnici rozkopat znovu," říká starosta Miloslav Kříž.

Za svou část prací zaplatí obec zhruba 9 milionů korun (částka se může změnit podle nabídek v rámci veřejné zakázky).

V průběhu stavby musí všichni občané, a hlavně lidé bydlící u silnice, počítat se zvýšenou prašností i omezeným přístupem ke svým domům. *"Samozřejmě dojde k omezení, ale ráno před začátkem stavby a večer po skončení prací se lidi autem domů vždycky nějak dostanou,"* ubezpečuje starosta.

Pokud půjde vše podle plánu, měla by rekonstrukce skončit do Vánoc.

VZÁCNÁ NÁVŠTĚVA

Do Dobrochova zavítala vzácná návštěva: delegace z Olomouckého kraje.

Vše jsme zdokumentovali na fotce, na které jsou mezi starostou Miloslavem Křížem a místostarostkou Evou Mudrlovou zleva **Josef Veselský**, vedoucí odboru životního prostředí a zemědělství Krajského úřadu Olomouckého kraje, náměstek hejtmana pro regionální rozvoj, územní plánování a rozvoj venkova **Jan Šafařík**

a člen Rady Olomouckého kraje **Martin Šmída**, který má na kraji na starost životní prostředí, odpady a zemědělství.

Hosté se mimo jiné zajímali o přípravy na soutěž Enente Florale Europe, kde bude Dobrochov reprezentovat nejen Olomoucký kraj, ale také celou republiku.

JAK TO VYPADÁ V UBYTOVNĚ?

Nabízíme exkluzivní fotku: Tohle zatím vidělo jen několik pracovníků obce, kteří se podílí na budování "dobrochovského penzionu". Výstavba ubytovny spěje do finále.

Ubytovna, kterou buduje obec pro své návštěvy nebo pro návštěvy svých obyvatel, nebude žádnou noclehárnou. Právě naopak – jak je vidět na fotce, prostory nad obchodem a hospodou nabídnou nocležníkům komfort hodný návštěvníků Dobrochova.

Zbývají poslední dodělávky. Všechny důležité práce už jsou hotovy, tedy kromě schodů – zatím je ubytovna přístupná jen po žebříku. Z vybavení chybí ještě kuchyňský kout, s jehož pořízením se počítá později. Ubytovna má kapacitu 8 osob ve dvou pokojích se samostatným sociálním zařízením.

NAJDI 3 ROZDÍLY

Soutěž nejen pro děti: Najděte tři rozdíly oproti slušnému nebo možná by stačilo oproti "normálnímu" chování.

Správné odpovědi odevzdejte výpravčímu na železniční stanici v Brodce u Prostějova.

Jestli si tukáte na čelo, že v Brodce vlaky nejezdí, máte recht. Tak zkuste zatukat na čelo vašim sousedům nebo návštěvníkům obce, kteří mají o slušném chování jiné představy.

DO CENTRA OBCE SE VRÁTÍ VODA

Ani vodopád či vodopádek, ani fontánka. Jezírku v novém parčíku se začalo pracovně říkat Matylda. Proč? To vlastně nikdo neví...

Práce na parčíku finišují, hotovo by mělo být do konce května. K dokonalé přeměně dříve neuspořádané plochy nedaleko návsi se pak musíme spolehnout na pomoc přírody, aby vyrašila vysetá tráva a uchytily se vysázené stromy a keře.

Technologii tvoří čerpadlo, které zajistí cirkulaci vody, a filtrace, která bude vodu průběžně čistit. Díky neustálému oběhu se voda automaticky provzdušní a měla by být krásně čistá.

Díky novému projektu vedení obce se do centra Dobrochova zase vrací voda. Dříve byla na tomto místě požární nádrž, která se ve sedmdesátých letech zasypala.

Nový vzhled areálu vychází z návrhu ateliéru zahradní architektury a krajinářství ZAHRAHA Olomouc. Obec ho vybudovala z dotace, kterou získala díky předložskému prvenství v soutěži Zelená stuha.

VESELEJŠÍ ŘÁDĚNÍ

Na hřiště k lesu je to o něco dál, než když bylo v centru obce, ale hraní a řádění je tam ještě veselejší, jak je patrné z naší malé fotoreportáže.

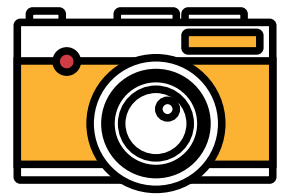
Dětské hřiště nad pumptrackovou dráhou není jen přestěhované, ale opravdu nové. Kromě přemístěné lezecké pyramidy, malého kolotoče a houpačky ho totiž obecní četa doplnila o několik dalších atrakcí.

Prostředí u lesa přímo vybízelo k tomu, aby vznikly nové příležitosti pro dětská dobrodružství, například dřevěná houpačka, na kterou se vejde "polovina prcků z vesnice" nebo špalková dráha pro trénink rovnováhy.

Ale to ještě není všechno. Nové hřiště doplní malé lanové centrum. Samozřejmě nepůjde o žádné nebezpečné překážky, v plánu jsou spíše prolézačky pro menší děti. Přesto vyzýváme rodiče, aby dbali na bezpečnost svých ratolestí.

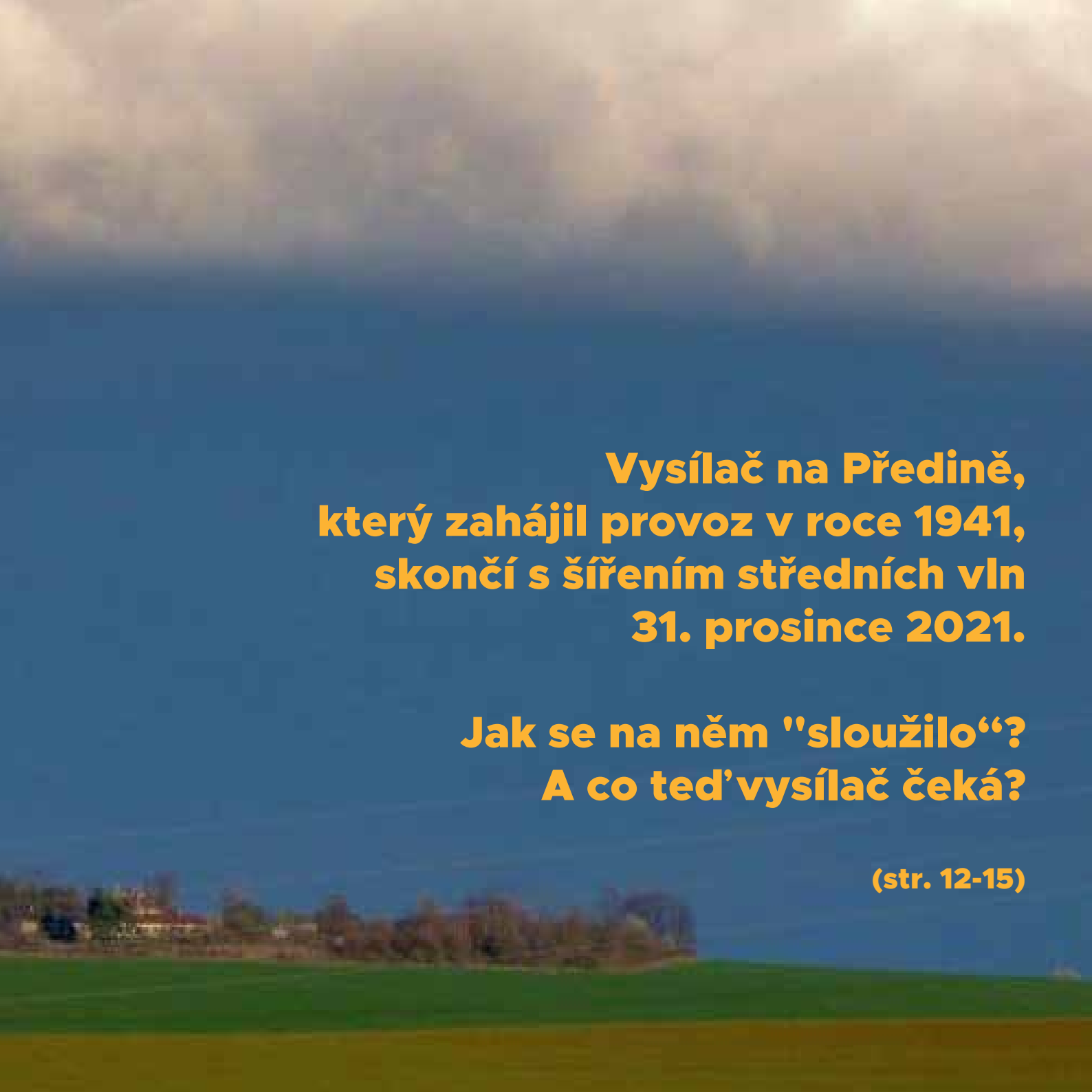

Foto: Monika Vrtalová

NAD VYSÍLAČEM ZATAŽENO

**Vysílač na Předíně,
který zahájil provoz v roce 1941,
skončí s šířením středních vln
31. prosince 2021.**

**Jak se na něm "sloužilo"?
A co teď vysílač čeká?**

(str. 12-15)

Jak se žilo na dobrochovském vysílači?

Dlouholetý vedoucí Vysílače Dobrochov František Parák (73) vzpomíná na unikátní atmosféru pracoviště, kde se museli spolehnout jeden na druhého, na nejvyšší pohotovost při novoročních projevech prezidentů, na rušení signálu Svobodné Evropy (kterou po roce 1989 naopak vysílali) i na třešňový sad, který byl pro zaměstnance (a jejich odborovou organizaci) originálním zdrojem příjmu.

Jak jste se na vysílač dostal?

V roce 1971 jsem dokončil Vysokou školu elektrotechnickou v Brně s aprobací na lékařskou elektroniku. Ten obor byl tehdy v začátcích a tak nebylo lehké sehnat práci. Navíc jsem po škole musel na vojnu. Ještě před tím, než mě povolali ke službě vlasti, jsem skoro rok pracoval v opravářském závodě v Mostkovicích. A když jsem se z vojny vrátil, hledali na vysílači vedoucího střediska. Šel jsem se na to místo poptat a vzali mě...

BENJAMÍNEK ŠÉFEM

Jak vzpomínáte na své první dny v roli šéfa vysílače?

Dělal jsem sekretářku (směje se). Prvních šest měsíců jsem strávil v kanceláři vedoucího vysílače Komárov v Brně, abych se zapracoval. Až v červnu 1974 jsem nastoupil jako vedoucí střediska a to mi vydrželo až do roku 2000.

Kolik lidí tehdy, v roce 1974, na vysílači pracovalo?

V obsluze pracovalo 16 lidí, kteří se starali o vysílač a techniku, k tomu dvě uklízečky, domovník, který byl zároveň kotelník, protože tehdy se ještě topilo koksem, a ekonom. Jeden čas jsme měli dokonce i zahradníka.

Takže jste v podstatě jako čerstvý vysokoškolák ze dne na den šéfoval dvaceti lidem.

A z nich možná polovina na vysílač nastoupila při zahájení vysílání, tedy v době německé okupace republiky, takže to nebylo vůbec jednoduché.

Já myslel, že za války vysílač obsadili a provozovali Němci.

Dobrochovský vysílač se začal stavět v roce 1937 a dobudoval se v době, když už byla republika obsazená Německem. Němci si tady dosadili šéfy, ale zároveň využili zkušených českých mechaniků, kteří tady zůstali po celou dobu války. V roce 1945 Němci odstřelili stožár vysílače a chtěli zničit i budovu. Naládovali do ní nálože, ale byla dobře postavená, takže se jim nepodařilo ji vyhodit do povětří. Díky tomu se po opravách začalo na podzim 1947 znovu vysílat a bývalí zaměstnanci se vrátili. Mimo ředitele vysílače a několika výjimek to nebyli žádní vzdělaní elektrotechnici, většinu zaměstnanců tvořili lidé bez elektrotechnického vzdělání, ale postupem času se z nich stali opravdoví odborníci. Když jsem nastoupil, bylo mi 26 let a patřil jsem k nejmladším.

Právě to mě zajímá – jak jste dokázal šéfovat takovým zkušeným harcovníkům.

Po letech mi někteří prozradili, že si mě chtěli trochu podat. Říkali si – naučili jsme poslouchat předchozí vedoucí, tak to naučíme i toho mladýho. Ale měl jsem dvě velké výhody. Sám pocházím z vesnice a nikdy jsem se nebál práce, takže jsem si nehrál na žádného velkého šéfa. Když bylo třeba máknout, oblékl jsem montérky a šel do provozu.

A ta druhá výhoda?

Studium na vysoké škole. Získal jsem tam potřebné znalosti, ale ještě důležitější byla parta, kterou jsme ve škole měli. Dokázali jsme si přirozeně rozdělit povinnosti: Jeden z nás seděl ve škole a psal přes kopírák přednášku, další byli na brigádách a vydělali peníze. Ty jsme pak všichni dohromady utratili někde ve vinárně. Ale právě na těch brigádách jsem se dostal zase mezi normální lidi. Dělalí jsme manuálně v tiskárnách, na opravách komunikací, na jatkách a mnoha dalších provozech, takže jsem věděl, jak to mezi lidmi ve fabrikách chodí. Díky tomu jsem neměl ty manýry, že šéf musí všechno znát a všechno umí nejlíp. A postupně jsem přišel na to, že když je moc volna, tak

si lidi vymýšlejí. Takže když to šlo, snažil jsem se i za cenu vlastního příkladu pořád něco zlepšovat. Pořád se něco dělo, pořád jsme hledali nějaké nové cesty.

NEOBVYKLÝ REŽIM

Život na vysílači tehdy asi běžel jinak než ve fabrice uprostřed města.

Fungovali jsme vlastně jako rodina. Bez toho, že by kolektiv fungoval, by to nešlo. Sloužilo se v nepřetržitých dvanáctihodinových směnách od sed-

mi do sedmi, a když přišla kalamita, tak museli lidi zůstat v práci třeba až do oběda, než se protáhla silnice a přijela nová směna. Dneska je to nepředstavitelné, ale byly zimy, že se k vysílači nedalo dostat.

Čím jste se bavili a vyplňovali volné chvíle?

Když se po válce středisko obnovilo, vysadil se tam ovocný sad. Všude, kde to šlo, se vysázely třešně, pod svahem byly i nějaké jabloně. Takže když se

v létě 1980 natíral stožár a měsíc jsme nevysílali, pronajali jsme si sad od podniku a vylezli na stromy. Z prodaných třešní byl čistý výtěžek kolem třiceti tisíc, to tehdy byly slušné peníze. Jednu dobu jsme dokonce pěstovali brambory – rozorali jsme každý volný kousek a napytlované brambory jsme prodávali zaměstnancům do Brna.

Výtěžek vám zůstal? Co jste s tolika penězi dělali?

Zisk z prodeje brambor šel do podni-

ku, ale peníze za třešně nám zůstaly. Stejně jako třetina výtěžku z prodeje šrotu při rekonstrukci v letech 1986 až 1988. To zůstalo na vysílači, v naší odborové organizaci.

Jak to tehdy fungovalo?

Naší výhodou bylo, že nás nikdy nezákali do velké odborové organizace, pořád jsme byli samostatní. Takže na jižní Moravě byly v rámci podniku dvě odborové organizace – jedna pro celou oblast, ta měla kolem 250 členů, a pak naše dobrochovská s 20 lidmi. Díky tomu jsme si o penězích mohli rozhodovat sami, ať už šlo o příspěvky z FKSP nebo když se postupně vracely bezúročné půjčky, které si lidi brali.

Měli jsme hodně mladých lidí s malými dětmi, takže se každý rok dělala jedna a někdy i dvě akce pro děti, samozřejmě oslavy výročí zaměstnanců a pak jsme začali pořádat košť slivovice.

Když jste narazil na alkohol, napadlo mě – jak v těch dobách fungovala bezpečnost práce?

Na bezpečnost jsem byl vždycky přísný. Tlačil jsem na to, aby každoroční povinné školení nebylo o teorii, ale hlavně o praktických ukázkách, aby si každý vyzkoušel, co ho může potkat. Vždycky jsem pozval brněnskou kamarádku z radiokomunikací, která byla zároveň instruktorkou Červeného kříže, ta přivezla "andulu" a každý si všechno musel vyzkoušet – stabilizovanou polohu, umělé dýchání. To se nám vyplatilo při jednom těžkém úrazu, který jsme tady měli – jeden za-

městnanec strčil hlavu do rozvaděče a dostal 380 voltů. Kdyby kluci nevěděli, co mají dělat, tak ho nezachránili. Ale díky jejich rychlému zásahu byl z nemocnice za týden doma.

VOJÁCI HLÍDALI VYSÍLAČ I VELITELE V té době fungovala u vysílače kasárna. Jaký byl společný život vojáků a vás, civilních zaměstnanců?

My jsme s nimi moc do kontaktu nepřišli, byly to dva světy. Pro nás byla výhoda v tom, že jsme se u nich stravovali. Vojáci měli na starost ostrahu objektu a zároveň se samozřejmě snažili, aby byl spokojený jejich velitel.

Jako že mu nosili snídaneč do postele?

To ne, velitel bydlel v bytovkách v Dobrochově. Na domku v objektu vysílače byla na střeše strážní věž, ze které byl dobrý výhled na cestu z Dobrochova. Když zpozorovali, že je velitel na cestě k vysílači, měli dost času dát všechno do pořádku. Tím pádem se starali i o místní zeleň – když jim nějaký strom překážel ve výhledu, hned ho pokáceli (smích).

JAK TO BYLO SE SVOBODNOU EVROPOU

Co v té době vysílač z Dobrochova vysílal do éteru?

V podstatě to stejné, co dnes. Na středních vlnách se vysílaly programy Československého a dnes Českého rozhlasu. Hlavně Praha, dnes Dvojka. Později, aby se vysílač více využil, jsme přejímali krajské vysílání. A k tomu jsme měli za úkol rušit tehdy nepřátelské stanice.

Svobodnou Evropu?

V padesátých letech se ze zahraničí vysílaly v českém jazyce relace stanic Svobodná Evropa a Hlas Ameriky na středních

a krátkých vlnách. V roce 1953 se v Dobrochově instaloval 30kilowattový vysílač určený právě pro rušení tohoto, jak se tehdy říkalo, propagandistického vysílání na středních vlnách. Obdobně fungovaly vysílače na jiných vlnách střediscích v celém Československu. Někde na dispečinku seděli lidi, kteří ty stanice sledovali, protože se často měnily časy nebo i frekvence. Takže jakmile začala Svobodná Evropa na středních vlnách vysílat, okamžitě jsme dostali příkaz a museli je začít rušit.

Jak si takové rušení mám jako laik představit?

Jednoduše. Začali jsme na stejné frekvenci vysílat takovou monotónní "řehtačku".

To je zajímavé, o tom jsem se nikdy nedočetl. Naopak jsem četl, že se tady Svobodná Evropa vysílala.

Máte pravdu, ale to přišlo až po takzvané sametové revoluci. Když se v roce 1989 změnila poměry, stalo se z nepřátelské stanice spřátelené vysílání a my jsme Svobodnou Evropu vysílali i z Dobrochova (směje se).

To byla asi velká změna. Máte z té doby – tedy před "sametovou revolucí" – ještě nějaké další zajímavé vzpomínky na provoz vysílače?

Tenkrát byl tvrdý režim, to si dneska už lidi ani nedokážou představit. Napadá mě jeden příklad za všechny: Až do 1989 byly programy očíslované podle důležitosti, od jedničky do čtyřky. Takže třeba projev prezidenta republiky, který běžel prvního ledna v jednu hodinu odpoledne, měl důležitost čtyři. Což znamenalo stav plné pohotovosti. I když byl svátek, musel jsem jako vedoucí přijet na středisko a dohlížet, aby všechno fungovalo.

Po roce 1989 se stalo z nepřátelské stanice spřátelené vysílání, takže jsme Svobodnou Evropu přestali rušit a začali jsme ji vysílat.

POREVOLUČNÍ ZMĚNY

Nastaly i nějaké další změny?

Po devadesátém roce už bylo programů víc, přišly různé pokusy soukromníků. Jenže z hlediska nákladovosti a velikosti pokrytí se zjistilo, že je lepší vysílat na jiných frekvenčních pásmech (tzv. VKV). Přesto ještě i teď tyto soukromé stanice na středních vlnách vysílají, u nás to bylo například rádio Dechovka. Ale i to letos vysílat z Dobrochova přestalo.

Po více než 25 letech vaše působení na vysílači skončilo.

Ne tak docela. Když v novém tisíciletí začaly postupně vysílače fungovat bez obsluhy, dostal jsem se v rámci Českých radiokomunikací na jiné pozice, měl jsem například na starost všechny amplitudově modulované vysílače na Moravě, pak jsem se přesunul do Prahy na pozici vedoucího podpory provozu a až v roce 2007 jsem z firmy odešel. Pokud byla příležitost, vždycky jsem se na dobrochovský vysílač rád vracel.

A vracíte se i dnes?

Na vysílači jsem pracoval skoro celý svůj aktivní život, když to vezmu i s obdobím, kdy jsem působil na jiných pozicích, je to třiatřicet let. To se nedá jen tak smazat nebo něčím nahradit.

Hlavně díky partě, kterou jsme tam měli. Často mi to připomíná manželka, když říká: Takový kolektiv a soudržnost, jakou jste měli na vysílači, to se jen tak nevidí. Takže se tam vracím do tedka. Někdy i pracovně, čas od času někdo potřebuje pomoc nebo radu. A taky vím, kdy tam zrají jablka, třešně a ostružiny, o které se teď nikdo nestará, takže je třeba je sklídit (smích). A když jen tak jedu okolo, vždycky se mi vybaví nějaká vzpomínka.

S bývalými kolegy se ještě někdy vídáte?

Každý rok! Dodnes děláme košť slivovice, a to se vždycky sejdou úplně všichni bývalí zaměstnanci i rodinnými příslušníky. Připraví se pohoštění, večere, koštujeme slivovici a pak vyhlásíme výsledky. Ale hlavní je to, že se lidi po čase potkají a zavzpomínají. Jen vloni nám tu tradici přerušil covid, ale letos to snad už vyjde.

Není vám při tom povídání smutno, že stoletá historie vysílání rozhlasu na středních a dlouhých vlnách z českých vysílačů a tedy i z Dobrochova asi brzy skončí?

Pokrok se nedá zastavit. Rozhlasové vysílání začalo v Československé republice v roce 1923. Tehdy a až do padesátých let se vysílalo pouze

VÝHLEDY VYSÍLAČE

Chtěli jsme vysílač navštívit a nabídnout čtenářům zpravodaje fotoreportáž, jak to teď v areálu vypadá. Vzhledem ke koronaviru to ale není možné. "České Radiokomunikace jsou součástí kritické infrastruktury státu a proto z důvodů aktuální epidemiologické situace není možné navštěvovat naše lokality," reagovala na naši žádost o exkurzi Petra Kaděrová z mediální agentury, která firmu zastupuje.

A jak to vypadá s budoucností vysílače? K tomu nám Petra Kaděrová sdělila: "S ohledem na zvýšené riziko kybernetických útoků v ČR se momentálně nechceme vyjadřovat k strategickým otázkám o budoucnosti jakéhokoli z našich vysílačů."

Fakta jsou ale jasná: Na konci února přestal vysílač šířit vysílání soukromého Radia Dechovka, 31. 12. 2021 skončí vysílat poslední stanici (Český rozhlas Dvojka, dříve Praha).

v pásmech středních a dlouhých vln. Každému je jasné, že technika jde hrozně dopředu, za těch necelých sto let a zvláště za posledních dvacet se všechno změnilo. Dříve byly vysílače s jedním programem slyšet v okolí několika desítek či stovek kilometrů, dneska můžete na internetu poslouchat stanici, která vysílá třeba z Ameriky nebo z Austrálie, nebo na jedné frekvenci z jednoho vysílače naladit celou škálu programů. Stará vysílací střediska zůstanou opuštěná a bude se pro ně obtížně hledat jiné využití. Ale nám, kteří jsme tím žili, ty krásné vzpomínky nikdo nevezme.

Vladislav Sobol

VELIKONOČNÍ VÝPRAVA

Po úspěšné Dobrochovské pátrače připravil spolek ASPIRE spolu s obcí netradiční koronavirové putování za velikonočními zajíčky.

Velikonoční výprava se nesla v duchu šipkované. První úkol byl umístěn u obchodu a odkazoval na další. Na každém stanovišti byl průvodní dopis "od zajíčka" a děti se dozvěděly něco o velikonočních tradicích. Zároveň plnily úkoly (posbírat odpadky, zacvičit si, vyluštit hádanku, zazpívat písničku, zahrát si hru, nabarvit vajíčko a pověsit ho na obecní kraslici) a nakonec hledaly kód ve vajíčku ukrytém v trávě. Tím otevřely na Velikonoční pondělí truhlu plnou čokoládových vajíček a zajíčků...

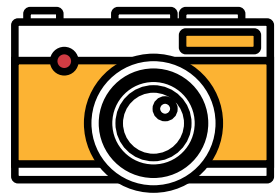
Moc se mi líbilo, jak se obecní kraslice plnila krásně namalovanými vajíčky. Děti (ve spolupráci s rodiči) nic nepodcenily a tak kraslice zaplnilo více než 30 vajíček zdobených různými technikami.

Věřím, že se procházka líbila maminkám s prcky, starším dětem i dospělým, kteří se chtěli jen tak projít.

Michaela Turková

Foto: Monika Vrtalová

Třídění odpadu: Má to smysl

Obyvatelé Olomouckého kraje vloni vytrídili zhruba 2700 tun vysloužilých elektrospotřebičů. Ušetřili tak 1,5 milionu litrů ropy, 32 tisíc tun CO2 nebo energii, která by stačila na šestnáct miliónů pracích cyklů kuchyňské myčky.

"V přepočtu na obyvatele odevzdal každý člověk v Olomouckém kraji zhruba čtyři kilogramy vysloužilých elektrospotřebičů," uvedl Roman Tvrzník, předseda představenstva společnosti Elektrowin, která sběr elektra zajišťuje.

"Těší mě, že i navzdory epidemii koronaviru lidé na třídění odpadu nerezignovali. Právě účelné nakládání s odpadem a jeho recyklace je klíčem k udržitelnému rozvoji, a tímto směrem se také ubírají naše další plány," dodal Martin Šmída, radní Olomouckého kraje pro životní prostředí.

Hledáte lékaře?

Potíže s vyhledáváním lékařů ulehčí webové stránky Ministerstva zdravotnictví na adrese nedostupnapece.mzcr.cz.

"Zajištění lékařské péče je především povinností zdravotních pojišťoven. Pokud aktuálně nemáte svého lékaře, obraťte se na svoji zdravotní pojišťovnu. Nebo si můžete na webu nedostupnapece.mzcr.cz nejbližšího lékaře vyhledat," uvedl Jan Šafařík, náměstek hejtmána Olomouckého kraje pro regionální rozvoj."

Kotlíkové dotace nekončí

Olomoucký kraj podpoří další žadatele o kotlíkové dotace. Uspokojí ty, na které se nedostalo v předchozím kole, i nově přijaté žádosti. Celkově hejtmanství plánuje rozdělit z Operačního programu Životní prostředí desítky miliónů korun.

"Kotlíkové dotace mají pro region dvojitý efekt. Výrazně přispívají ke kvalitnějšímu a ekologičtějšímu vytápění, navíc dávají práci místním topenářským firmám, které moderní zdroje vytápění instalují," uvedla radní kraje Zdeňka Dvořáková Kocourková.

První část kotlíkových dotací bude určena pro ty žadatele, kteří si o peníze zažádali již dříve v rámci třetí výzvy dotačního programu, ale kvůli vyčerpání finančních prostředků nebylo jejich žádosti o dotaci vyhověno. Současně Ministerstvo životního prostředí nabídlo kraji další peníze na přijetí nových žádostí.

"Nově bychom mohli podpořit dalších přibližně 150 zájemců. Tuto dotační výzvu plánujeme vyhlásit ještě v průběhu prvního pololetí letošního roku," dodala radní.

Současně hejtmanství počítá s pokračováním kotlíkových dotací i v následujícím roce. Zatím zjišťuje předběžný zájem o výměnu starého kotle za ekologičtější zdroj vytápění. Anketu můžete vyplnit na webu www.olkraj.cz/kotlikovedotace.

KŘÍŽOVKA

AUTOR: -KAWI-	ZARÍZENÍ NA DECHOVÝCH NÁSTROJÍCH	PATŘÍČÍ REPREZEN- TUVJÍCÍ SPOR- TOVKYNI	PATŘÍČÍ OTOVI	SLOVENSKY „MŮŘE“		OSOBNÍ ZÁJMENO	DÁLKA (KNIŽNĚ)	LEGRACE	NEOMLU- VENÉ ABSENCE V PRÁCI	ANGLICKÁ ZKRATKA ZBYTKOVÉ CHYBOVOSTI	SLOVENSKY „JESTLI“	VYVAŽOVAT PŘEDMĚT NA VAHÁCH TÁROU		HERNÍ SIGNAL V HÁZENĚ	3. ČÁST TAJENKY	PŘITAKÁNÍ
MIMO					ODSTRANIT PARÁNÍM								SPZ KUTNÉ HORY			
1. ČÁST TAJENKY					SPZ STRAKONIC								DOMÁČKY OLGA			
POVEL PSŮVI (PŘINES)						PROBĚLKA					PTÁK PĚVEC					ANGLICKY „VZDUCH“
DŘÍVE					ROSTLINA DOSNA	STARÉ VOZIDLO				GLAZURA						
					60 KUSŮ					NOČNÍ PTÁK						
NOVOZÉ- LANDSKÝ PAPOUŠEK					OPOJNÝ NÁPOJ				HON				SPOJKA			
					OPAK PODE				NAČEPOVAT				TYP SEATU			
ZNAČKA AMPÉR- ZÁVITU			PODZEMNÍ CHODBA					NEVĚNOVAT						SLOVENSKY „JR“		
			POUZDRO NA ŠÍPY					OBÁL NA CHMEL						VLÁKNA K ŠITI		
	ČÁST ZÁVODU						MAĎARSKÉ JEZERO								4. ČÁST TAJENKY	KOVOVÝ BAROMETR
	LETADLA						VYNECHÁVAT SMĚNY									
KLADNÁ ELEKTRODA						UMĚLECKÝ TANEC							CIZÍ ŽEN- SKÉ JMÉNO			
						KÁČET (ZASTARALÉ)							NUŽE (NÁREČNĚ)			
OZDOBNÁ SCHRÁNKA NA ŠPERKY					VODNÍ PTÁK						PATŘÍČÍ TĚTĚ					
					PŘEPADOVÁ SKUPINA						OBÝVATELKA NORSKA					
NŠMECKÁ ZKRATKA VZORNÍKU BAREV					KOLOTÁNÍ					DEN V TÝDNU						
					INSPIRACE (ZASTARALÉ)					OPAK BLŮŽ						
STARÉ ZÁJMENO			SMOTÁVAT						VYHYNULÝ PTÁK					CIZÍ ZKR. ČÍSLA		
			KDO PÍŠE LEVAČKOU						BALKÁNSKÝ POKRM					PAKL		
	TIŠIT								SÍLA (OBEČNĚ)					BIOGRAF		
	KONZERVŮ- VAT KOUŘEM								POHOVKA					SVINOVACÍ ZÁVĚS		
UPRAVOVAT VLASY							BAVLNĚNÁ TKANINA						KLEPETÁČI			
							TVRDÁ HUD. STUPNICE						MÁMENÍ (KNIŽNĚ)			
NÍŽKÁ POHOVKA						DOLINA (BÁSNICKY)				TYP DISPLEJE						
						PRIMÁT				UKAZOVACÍ ZÁJMENO						
SLOVENSKY „JINÁ“					SLIBOVAT SI						JANINSKÝ PAŠA					POMŮCKY:
TÍM ZPŮSOBEM					2. ČÁST TAJENKY						LAHODNÝ NÁPOJ					RAL, RARA, RER, SILK

Tajenka z minulého čísla: DO NOVÉHO ROKU VŠEM DOBROCHOVSKÝM HODNĚ ZDRAVÍ. Výhru získává Petra Rosypáková. Tajenku pošlete do konce června 2021 na adresu: zpravodaj.dobrochov@seznam.cz. Vylosovaného luštěitele odměníme!

VELIKONOČNÍ TRADICE COVID NEZASTAVIL

Podivný vir život v Dobrušce zpomalil, ale nezastavil. Velikonoční tradice nevzdali ani kluci. Každý rok mají ve zvyku vyplnit ticho po zvonech, které na Zelený čtvrtek odlétly do Říma, svými řehtačkami. A zvládli to i letos.